

быхъ са схранявали всякого сжи-ти, 3) монета-та трѣба да е раздѣлительна, что-то да служи въ размѣны-ты за най-малкы и долги прѣдмѣты, 4) монета-та трѣба да е легкопрѣносительна колко-то е възможно съ по-малко разности и опасности, и 5) монета-та трѣба да е способна за значеніе и опредѣленіе цѣнж-тжъ, что-то да може всякой да узнава колко отъ нежъ взема и колко дава.

§. 18. Многоцѣнни руди най-прилични за монеты. Прѣдмѣти, кои-то могутъ да имѣтъ всякы-ты горѣзложены прѣимущества не съ другы, оцѣнь многоцѣнни-ти руди, сирѣчь: золото-то и серебро-то, за това прѣдмѣтъ е съ служилъ за монеты *) Спорядъ качество-то имъ най-малкы тѣхъ е съ служилъ за направж на единъ прѣдмѣтъ за всяколѣпие (любо) или отъ художества и науки, и слѣдовательно имѣтъ принадлежность заслужительна; а рѣдкость-та имъ и много-то разности и правилность за тѣхъ производство схранявать всякого цѣнж-тжъ имъ, тѣко рѣчи, сжиж-тжъ; еще съ способны за раздѣленіе и легкопрѣносване и значеніе.

§. 19. Прѣдмѣти, кои-то съ иѣкогда служилъ за монеты. — Исторія-та ни повѣстѣва, че разни народи въ стары-ты времена, кога-то днешни-ти долги руди съ были рѣдки, употребилъ ги за монеты, а въ лишніе тѣхъ употребявали съ и другы вѣщества; така Лакедемоняне-ти съ

*) Херодотъ (Х. 94.) като приказва за Лидяны-ты казва, че тѣ прѣво отсѣкли златиж и серебряж монетж. Хроника-та Парка отдава зачало-то на монеты-ты отъ Егинитани-ти при Федона царь Аргокый на 895 години до Р. Х. Еліанъ въ свое-то счиненіе „Полида“ (разнообразни) подкрѣпява това и нови-ти монетиспытатели увѣрять че Егинитанскы-ти монети вѣху кои-то е изображена коистена жаба съ най-старъ отъ познаты-ты до днѣшъ монеты.